

Ἀπὸ τῶν αὐτοῦ κάτω μερῶν (τῆς κινήσεως νοουμένης ὀριζοντίας): Ἀπαυτοκάθεν-κέσ' ἄσ' σὰ χωράφῃ ἐδέβεν.

*ἀπαυτοῦ-κάτωθεν-κι ἄνω ἐπίρρ. ἀπαυτοκάθεν-κιάν' Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπαυτοῦ κάτωθεν κι ἄνω.

Ἀπαυτοῦ κάτωθεν πρὸς τὰ ἄνω: Ἀπαυτοκάθεν-κιάν' ἄσ' σ' ὁρμὴν ἔρται (ἔρχεται).

*ἀπαυτοῦ-κάτωθεν-μέρου ἐπίρρ. ἀπαυτοκάθεν-μέρ' Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῶν ἐπιρρ. ἀπαυτοῦ, κάτωθεν καὶ μέρου.

Ἀπαυτοῦ εἰς τὸ κάτω μέρος: Ἐμεῖς ἀπαδὰ τεροῦμε, ἐσεῖς ἀπαυτοκάθεν-μέρ' μ' ἀφίνετ' ἄτον νὰ δᾶβαίν' (ἡμεῖς ἀπεδῶ προσέχομεν, σεῖς ἀπαυτοῦ εἰς τὸ κάτω μέρος μὴ τὸν ἀφίνετε νὰ περάσῃ. Τὸ μ' ἀφίνετ' ἄτον ἐκ τοῦ μὴ ἀφίνετε ἄτον).

*ἀπαυτοῦ-κ' ἔσω ἐπίρρ. ἀπαυτοκέσ' Πόντ. (Τραπ. Χαλδ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπαυτοῦ κ' ἔσω.

Ἰσα ἀπαυτοῦ (τῆς κινήσεως νοουμένης ὀριζοντίας) ἐνθ' ἄν.: Ἀπαυτοκέσ' μὴ δᾶβαίντς Χαλδ.

*ἀπαυτοῦ-κι ἄνω ἐπίρρ. ἀπαυτοκιάν' Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπαυτοῦ κι ἄνω.

Ἀπαυτοῦ πρὸς τὰ ἄνω: Ἀπαυτοκιάν' πάει.

*ἀπαυτοῦ-κι ἄνω-καὶ κάτω ἐπίρρ. ἀπαυτοκιαγκαικὰ Πόντ. (Κοτύωρ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπαυτοῦ κι ἄνω καὶ κάτω.

Ἀπαυτοῦ ἐπάνω πρὸς τὰ κάτω: Ἀπαυτοκιαγκαικὰ ἔρθεν κα (ἦλθε κάτω).

*ἀπαυτούλλα ἄντων. προσωπικὴ ἴπατούλλα Ρόδ.

Ὑποκορ. τοῦ ἀπαυτός, παρ' ὃ καὶ ἀπατός, ἴπατός, καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -οῦλλα.

Μόνη μου: Μὰ ποιὸς σ' ἔμαθεν νὰ φάινῃς; — Πατή μου καὶ ἴπατούλλα μου.

ἀπαυτοῦ-μερξά ἐπίρρ. κοιν. ἀπαυτομερξάν Πόντ. (Κοτύωρ. Χαλδ.)

Ἐκ τῶν ἐπιρρ. ἀπαυτοῦ καὶ μερξά.

Ἀπ' αὐτὸ τὸ μέρος ἐνθ' ἄν.: Ἀπαυτομερξάν τερέστε μας (κοιτάξτε μας) Χαλδ. Συνών. *ἀπαυτοῦ-μερόθε, *ἀπαυτοῦ-μέρου.

*ἀπαυτοῦ-μερόθε ἐπίρρ. ἀπαυτοῦ-μερόθεν Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῶν ἐπιρρ. ἀπαυτοῦ καὶ μερόθε.

Ἀπαυτοῦ-μερξά, ὃ ἰδ.

*ἀπαυτοῦ-μέρου ἐπίρρ. ἀπαυτομέρ' Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῶν ἐπιρρ. ἀπαυτοῦ καὶ μέρου.

Ἀπαυτοῦ-μερξά, ὃ ἰδ.

*ἀπαυτοῦ-μέρου-κ' ἔσω ἐπίρρ. ἀπαυτομερξέσ' Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπαυτοῦ μέρου κ' ἔσω.

Ἰσα ἀπαυτοῦ μερξά (τῆς κινήσεως νοουμένης ὀριζοντίας): Ἀπαυτομερξέσ' κατ' ἔρται (κάποιος ἔρχεται).

*ἀπαυτοῦ-μέρου-κι ἄνω ἐπίρρ. ἀπαυτομερξιάν' Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπαυτοῦ μέρου κι ἄνω.

Ἀπαυτοῦ μερξά πρὸς τὰ ἄνω: Ἀπαυτομερξιάν' ἐδέβεν (διέβη).

*ἀπαυτοῦ-ὄρθια ἐπίρρ. ἀπαυτο-τουρτέα Καλαβρ. ἀπαυτο-τουρτέα Καλαβρ.

Ἐκ τῶν ἐπιρρ. ἀπαυτοῦ καὶ ὄρθια, παρ' ὃ καὶ ὄρτεια.

Ἀπὸ τοῦ μέρους τούτου.

*ἀπαυτοῦ-πέραν ἐπίρρ. ἀπαυτοπέραν Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῶν ἐπιρρ. ἀπαυτοῦ καὶ πέραν, δι' ὃ ἰδ. πέρα.

Ἀπαυτοῦ ἀπέναντι: Ἀπαυτοπέραν ἄσ' σὸ ρακάν' ἐφάνθεν (ρακάν' = λοφώδης ἢ ὀρεινὴ προεξοχὴ τῆς γῆς ἐμποδίζουσα τὴν περαιτέρω συνέχειαν τῆς ὁράσεως).

*ἀπαυτοῦ-πέραν-κ' ἔσω ἐπίρρ. ἀπαυτοπέραν-κέσ' Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπαυτοῦ πέραν κ' ἔσω.

Ἰσα ἀπαυτοῦ ἀντίκρυ (τῆς κινήσεως νοουμένης ὀριζοντίας): Ἀπαυτοπέραν-κέσ' ἐδέβαν τὰ πρόβατα.

*ἀπαυτοῦ-πέραν-κι ἄνω ἐπίρρ. ἀπαυτοπέραν-κιάν' Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπαυτοῦ πέραν κι ἄνω.

Ἀπαυτοῦ ἀπέναντι πρὸς τὰ ἄνω: Ἀπαυτοπέραν-κιάν' ἐξέβεν ἄπ' ἄν' ὅμάλ' (βγήκε ἄπάνω εἰς τὸ ὁμαλὸν μέρος).

*ἀπαυτοῦ-πλάγιν ἐπίρρ. ἀπαυτοπλάν Πόντ. (Κοτύωρ. Χαλδ.)

Ἐκ τῶν ἐπιρρ. ἀπαυτοῦ καὶ πλάγιν, δι' ὃ ἰδ. πλάγι.

Ἀπαυτοῦ πέρα ἐνθ' ἄν.: Ἀπαυτοπλάν' ἄσ' σὴ σιράταν ἐφάνθεν (ἀπαυτοῦ πέρα ἀπὸ τὸν δρόμον ἐφάνη) Χαλδ.

*ἀπαυτοῦ-πλάγιν-καὶ κάτω ἐπίρρ. ἀπαυτοπλαγκαικὰ Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπαυτοῦ πλάγιν καὶ κάτω.

Ἀπαυτοῦ παρατέρα: Ἀπαυτοπλαγκαικὰ ἐσ' κῶθεν κ' ἐδέβεν πλάν (ἐσηκώθη καὶ ἀνεχώρησε).

*ἀπαυτοῦ-πλάγιν-κ' ἔσω ἐπίρρ. ἀπαυτοπλαγκέσ' Πόντ. (Κοτύωρ. Χαλδ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπαυτοῦ πλάγιν κ' ἔσω.

Ἀπαυτοῦ παρατέρα ἴσα (τῆς κινήσεως νοουμένης ὀριζοντίας): Ἀπαυτοπλαγκέσ' ἔσ' κ' ἔρται (ἔρχεται).

*ἀπαυτοῦ-πλάγιν-κι ἄνω ἐπίρρ. ἀπαυτοπλαγκιάν' Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπαυτοῦ πλάγιν κι ἄνω.

Ἀπαυτοῦ παρατέρα πρὸς τὰ ἄνω: Ἀπαυτοπλαγκιάν' θ' ἀπαντᾷς ἄτον.

*ἀπαυτοῦ-πλάγιν-μερξά ἐπίρρ. ἀπαυτοπλαμμερξάν Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῶν ἐπιρρ. ἀπαυτοῦ πλάγιν, δι' ὃ ἰδ. πλάγι, καὶ μερξά.

Ἀπαυτοῦ κάπου παρατέρα: Ἀπαυτοπλαμμερξάν ἄσ' σ' ἐσέτερα τιδὲν κ' ἔκ' σετε; (κάπου ἀπαυτοῦ παρατέρα ἀπὸ τὰ δικά σας δὲν ἀκούσατε τίποτε;). Συνών. *ἀπαυτοῦ-πλάγιν-μέρου.

*ἀπαυτοῦ-πλάγιν-μέρου ἐπίρρ. ἀπαυτοπλαμμέρ' Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῶν ἐπιρρ. ἀπαυτοῦ, πλάγιν, δι' ὃ ἰδ. πλάγι, καὶ μέρου.

*Ἀπαυτοῦ-πλάγιν-μερξά, ὃ ἰδ.

